

Nr 244

Av herrar **Börjesson** i Falköping och **Johansson** i Växjö, om ersättning av statsmedel vid skada för enskild person genom brott.

Ett mycket markant inslag i bilden av den ökande brottsligheten i vårt samhälle utgör den kraftiga ökningen av bedrägeri- och våldsbrott. Ofta drabbar dessa brott äldre människor. Enskilda medborgare blir genom många av dessa brott ekonomiskt ruinerade. Detta gäller i många fall även de brott vilka senare uppklaras och för vilka gärningsmannen ådömes skadestånd.

Det är enligt vår mening en angelägen samhällsuppgift att inte bara söka förhindra och i förekommande fall beivra brott utan även att i största möjliga mån hålla de människor skadeslösa som oförskyllt drabbas av brott av olika slag. Endast i undantagsfall utgår emellertid för närvarande ersättning från det allmänna för sådana skador. Detta är självfallet mycket otillfredsställande.

Sålunda bör det vara möjligt för den skadelidande att vid exempelvis domstol styrka att vederbörande genom rån, överfall, bedrägeri eller på annat sätt blivit förlustig sitt sparkapital. Om den skadevällande icke kan ersätta skadan, bör i så fall det allmänna efter rättens prövning, helt eller delvis ersätta den skadelidande. Lämpligt vore att en viss del av influtna bötesmedel toges i anspråk för skapandet av en dylik fond.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en skyndsam prövning av frågan om ersättning av allmänna medel för skada som drabbat enskild person genom brott mot honom eller hans egendom, i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 22 januari 1969

Bengt Börjesson (cp)
i Falköping

Bertil Johansson (cp)
i Växjö